

MUSA ĆAZIM ĆATIĆ

M E R J E M

U templu ona palila je svijeće,
Dvorila Jehovu pobožno i smjerno –
Duša joj bila ko ljiljansko cvijeće,
A srce čisto ko rosa i vjerno.

I Onaj, koji stvara sva čudesa
I u svem život svojim dahom budi,
Njoj svoju riječ je poslao s nebasa
I nadahnu joj netaknute grudi.

Iz njih genij rodio se tada –
Al ljudi u taj podigli se mah:
- To prljav plod je grijeha i gada!...

Tek kad joj srce smrviše u prah,
Vrh njena čula drhtnu aureola:
Merjem je čista... Suza svetog bola!...